

Angyal Bandi és Patkó Bandi

Vót Bandinak egy kocsis, akit fogadott magának. Nem is kocsis vót az, ha betyár, mer' együtt lopták a lovakat. Minden napra száz forintot adott neki Bandi. Nagy pénz vót! Úgyhogy összefogtak tizenkilenc-húsz lovat is, oszt úgy gyűttek. A lovakat meg vitték fel a Szepességbe, meg Lengyelországba eladni. Hát eccer is lovat loptak, tizenkilenc ló vót. A segédjének jutott kilenc, Bandinak meg tíz. Má' előre ideadta Bandi neki a száz forintot. Hát mikor gyűttek a Tiszán keresztül, mikor beugrattak a Tiszába, akkor mondja neki a kocsis:

– Uram, én má' a gatyába eresztettem!

Mikor oszt átmentek a Tiszán, akkor oszt aszmongya:

– Uram, ha még kétszáz forintot is adol, akkor se gyüvök veled többet! Elég vót nekem a mai nap.

Oszt a másik társa Patkó Bandi vót. Mikor az eccer lóháton ment be Göncön a kocsmába, azt mondta:

– Kocsmárosné, látott-e mán egy lovon hét patkót? Lovam lábán négy patkó, csizsmámom két patkó, magam vagyok a hetedik Patkó.

Róla oszt keveset hallottunk, mer' elfogták a pandúrok, oszt felakasztották. De Angyal Banditó' féltek. Vót olyan karikása, hogy egyet pattantott vele, elszaladtak a pandúrok. Améket avval az ostorral mevvágott, annak meg kellett halni.